

λάν είναι μνημείον αἰσφίον τῆς ἀσταςίας τῆς Κυβερνήσεως
Λοδοβίκου τοῦ ΙΕ, τί τοὺς ἐκάματε;

„Εὐθυμήθητε, Κύριοι, τί ἦτον ἡ Πολλωνία ἐκεῖνον τὸν
κίρον, εἰς τὸν ὁποῖον ζητοῦν νὰ εὐρωσι καὶ ἡμῶν ὑδριστί-
κα περιστατικὰ νὰ συγκρίνωσιν. Αὕτῃ εἶχε χώραν ἐκτετα-
την καὶ πλουσίαν, ἀπτομένην μὲν τῆς Βαλτικῆς διὰ τοῦ
Δανίου (Δάντζικ), συγκοινωνοῦσαν δὲ μὲ ἐτέραν θάλασ-
σαν διὰ τοῦ Νιέστερ· περιεῖχε δώδεκα ἑκατομμύρια πολε-
μικοῦ λαοῦ· ἠδυνάμεθα δὲ ἡμεῖς νὰ ὑπάγωμεν ἕως εἰς αὐτὴν
τοὺς στόλους μας καὶ νὰ τὴν φέρωμεν ὠφελίμους βοή-
θιας. Τότε βέβαια γενναίας ἰδίον καὶ ὀξυδερκοῦς πολιτικῆς
τοῦ ν' ἀντιτείνη τις εἰς τὴν ἐπονεϊδιστὸν διαμοίρασιν τῆς.

„Συγκρίνατε ὅμως τὴν πάλαι ποτὲ Πολλωνίαν μὲ τὴν
ἡμερινήν. Τί βλέπετε; τόπον μεσόγαϊον, χωρὶς παράλια,
χωρὶς φρούρια, μόλις ἔχουν τέσσαρα ἑκατομμύρια κατοί-
κων, τὸν ὁποῖον, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ἔθεσαν καὶ αἱ
συνθήκαι ὑπὸ τὴν κυριότητα κραταιοῦ ἡγεμόνος. Ἐνταῦθα
λοιπὸν ἡ προσαρμογὴ αὕτῃ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμεσοληψίας
μᾶς καταδικάζει εἰς τὴν ἀκινήσιαν.

„Ὡς τὸ εἰπώμεν· ἀπαίτοῦν ἀφ' ἐνὸς μέρους τὴν ἀμεσολη-
ψίαν, καὶ ἀφ' ἐτέρου κράζουσιν τὴν ἀπ' εὐθείας μεσολάδῃσιν.

„Θέλω δὲ προσθέσει ὅτι τὸ περὶ ἀμεσοληψίας ζήτημα
ἐμπορεῖ νὰ καταντήσῃ εἰς λέξεων ἔριδα. Ὑπάρχει προ-
σωρινὴ Κυβέρνησις γεννηθεῖσα ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως. Δύ-
ναμις δὲ τις θέλει νὰ τὴν ἀνατρέψῃ, ἡ Δύναμις, λέγω,
ἐκείνη, ἣτις ἀναντιρρήτως ἔχει τὸ δίκαιον τοῦ πολέμου καὶ
τῆς εἰρήνης, μεταχειρίζεται τὸ δίκαιόν της, καὶ κηρύττει
πρὸς αὐτὴν τὸν πόλεμον. Τί ἔχετε νὰ κάμετε ἄλλο, εἰμὴ
νὰ συμβουλευθῇτε τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν
τῆς Γαλλίας, καὶ νὰ ἰδῇτε, ἐὰν σᾶς προστάσσωσι νὰ ἐμ-
πλεχθῇτε εἰς τὸν ἀρχινημέριον πόλεμον; Τὸ ζήτημα ἄρα
καταντᾷ ὀριστικῶς, Κύριοι, εἰς τὴν ἀκριθεῖ διάγνωσιν τῆς
τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

„Μᾶς ἤλεγξαν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ μετρήσωμεν τὸ μέ-
γεθος τῶν δυνάμεων μας, καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν ἀρθὴν καὶ ζω-
ηρὰν αἰσθησιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς.

Θέλω εἰπεῖ ἀνευδιδιάστως ὅτι ὅλαι αἱ ὁμιλίας τῆς Κυ-
βερνήσεως πνέουν τὸ αἶσθημα τοῦτο εἰς τὸν ἄκρον βαθμόν·
ἄξιον τῆς Γαλλίας ἐκρίνατε τὸν νεωστὶ παρὰ τοῦ Προέδρου
τοῦ Συμβουλίου ἐκφωνηθέντα λόγον.

„Τὸ συνέδριον γνωρίζει τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ὅσον
καλῶς, ὥστε δὲν θέλει μὲ ἐπιτρέψει νὰ ἐμβῶ εἰς διασα-
φήσεις περὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια ἔδωκαν ἴσως ἀφορμὴν
εἰς πλείστου λόγου ἀξίας διαπραγματεύσεις.

„Ἐπὶ πᾶσι δὲ, τί ἔκαμε τὸ Γαλλικὸν τοῦτο ἔθνος ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις εἶναι τὸ ἀντικείμενον
τῶν κατηγοριῶν σας; Ἠδυνήθη νὰ παραφυλάξῃ ὅλα τὰ δί-
καιά του· ἡ προστασία του ἐφανερώθη εἰς γειτνιάζοντας
λαοὺς· ἀπεκαλύφθη ἄρα ἡ ἀξιοπρέπειά του. Διὰ ποῖον
συμβεβηκὸς ἀπρὸςδόκητον, διὰ ποῖον ἀμεληθὲν συμφέρον
μᾶς κατηγοροῦν ἀπρονοήσιαν;

„Ἀντὶ στρατεύματος ἀδυνάτου καὶ παραλελυμένου ἔ-
χομεν στρατεύμα πολυάριθμον, γυμνασμένον, καὶ ὅπως
πατριωτικόν. Εἶναι αὕτη ἀπρονοήσια; Μέλλετε νὰ δια-
λυθῇτε, Κύριοι, ἐμπροσθεν ὅλων τῶν συμβεβηκότων, τὰ ὅποια
ἠδύναντο ν' ἀναπτυχθῶσι κατὰ τὸ μεταξὺ διάστημα τὸ ἀπὸ
τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην συνέλευσιν τῆς Βουλῆς· προνοοῦσα

δὲ ἡ Κυβέρνησις, ἤλθε νὰ σᾶς ζητήσῃ βοήθειας, τὰς ὁ-
ποίας θέλετε δώσει εἰς αὐτήν. Δὲν ἠθέλησεν, ὥστε τὰ
συμβεβηκότα, ὅποιαδήποτε καὶ ᾗ εἶναι, νὰ τὴν καταλάβω-
σιν ἀπρὸςδοκίμων. „ (Γαλλ. Ταχυδρόμος.

Αὐτόθεν 27 Μαρτίου.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Βαρσοβίας εἰδήσεις ὁ στρατάρ-
χος Κόμης Διέδρις ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ στρατηγείου του
διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Βίλναν παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι Νικολάῳ,
ὅστις πρέπει νὰ ἔφθασεν εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καθὼς καὶ
ὁ Μέγας Δούξ Μιχαήλ. Εἰκοσι χιλιάδες στρατεύματα
τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς μετὰ ἐξήκοντα κανονίων εὐρί-
σκονται συνηθροισμένα πέριξ τῆς Βίλνας.

— 2 Ἀπριλίου — Ἐπιστολὴ ἐκ Βερολίνου τῆς 21
Μαρτίου ἐπιβεβαιώνει λεπτομερῶς τὰ περὶ τῆς ἀποστασίας
τῆς Λιβουανίας. Οἱ εὐγενεῖς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἔδωκαν
τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ὑποτελεῖς των καὶ διένειμον εἰς
αὐτοὺς ὅπλα. Οἱ δὲ ὑπάλληλοι Ῥώσσοι μόλις ἔλαβον
καιρὸν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Πρωσίαν.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάδομεν σήμερον ἐκ Τεργέστης εἰδήσεις ἀπὸ πλείων
ἐλθόν ἐκεῖθεν εἰς Ναύπλιον, αἱ ταραχαὶ τῆς Ἰταλίας κατέπαυσαν ὁλοτελῶς,
καὶ ἀποκατεστάθη ἡ προτέρα τάξις τῶν πραγμάτων. Διάφοροι τῶν ἀρχηγῶν
τῆς ἐπαναστάσεως συνελήφθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ στρατηγὸς Τσοῦρκης.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. — Τὴν 28 Ἀπριλίου τὸ Ῥωσικὸν
βρίκιον Ἀχιλλεὺς ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Ἀλιγγέτα
ἀπὸ Σμύρνης δι' ἡμερῶν 8, καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πε-
λεκὰν ἀπὸ Μάλτας δι' ἡμερῶν 9.

Τὴν 1 Μαΐου ἡ Αὐστριακὴ φρεγάτα Μπαριέρα ἐκ
Σμύρνης καὶ Ἀθηνῶν δι' ἡμερῶν 13.

Τὴν 3 ἡ Ἑλληνικὴ χαμπαρά Φοίνιξ ἐκ Τεργέστης
δι' ἡμερῶν 22.

Τὴν 4 τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Ἀντίζηλος ἐκ Μαρα-
θωνησίου διὰ 1 ἡμέρας.

Τὴν 5 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Λαδὶ Κόδρικτων ἐκ
Νάξου διὰ 2 ἡμερῶν, τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακρητὶ
ἐκ Σμύρνης διὰ 4 ἡμερῶν, ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Λόβιτζ
ἐκ Πόρου διὰ 2 ἡμερῶν φέρουσα τὸν Ναύαρχον Ῥικόρδον,
μετὰ τοῦ δικροῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου Νεύσκη καὶ τοῦ βρι-
κίου Τηλέμαχος.

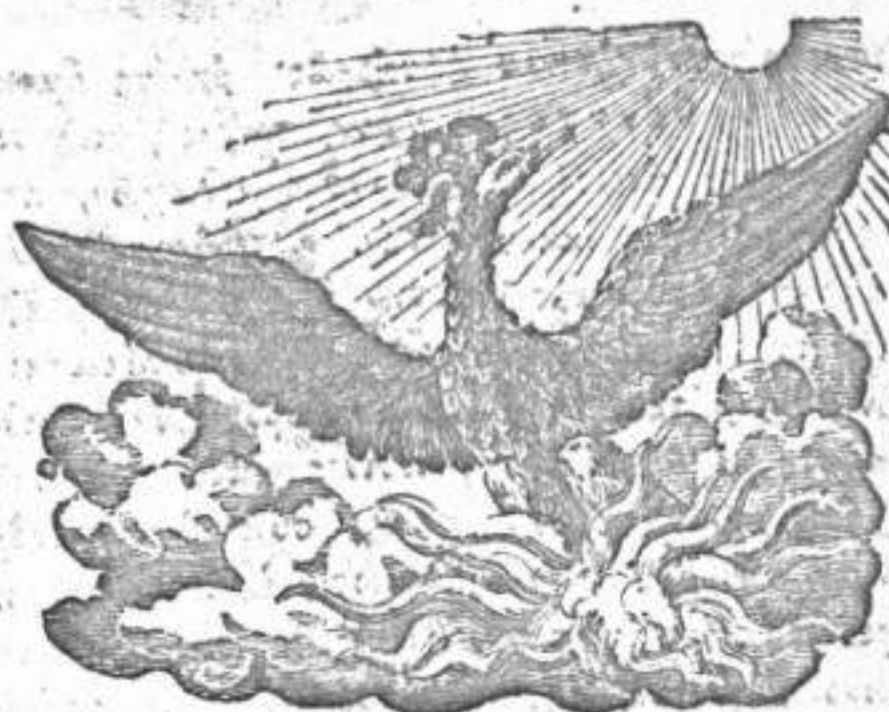
Τὴν 6 ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Ἐλισσάβετ ἀπὸ Τενέδου
διὰ 3 ἡμερῶν φέρουσα τὸν Ῥωσικὸν Ἀντιπρέσβυν Βαρὺν
Ῥίκμαν.

Τὴν 7 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκαρα, ἡ κορβέτα
Σύλα ἀπὸ Μάλτας δι' ἡμερῶν 12, καὶ τὰ Ἑλληνικὰ
βρίκια Κίμβρος ἐκ Ταλαντίου, διὰ 7 ἡμ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. — Τὴν 29 Ἀπριλίου τὸ Ἀγγλικὸν βρι-
κιον Πελεκὰν.

Τὴν 4 Μαΐου ἡ Αὐστριακὴ φρεγάτα Βαριέρα, ἡ
Ἀγγλικὴ Μαδαγάσκαρα, καὶ ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα
Ἀλιγγέτα.

Τὴν 7 τὸ Ῥωσικὸν βρίκιον Ἀχιλλεὺς, τὸ Γαλλικὸν
βρίκιον Ἐκλειψις, τὸ Ῥωσικὸν Τηλέμαχος, τὸ
Ἑλληνικὸν Ἀντίζηλος, ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Σύλα,
καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Λαδὶ Κόδρικτων.

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ

Δρ. 327.

Β. Εὐζώνον τάγμα.

ΕΞΟΧΟΤΑΤΕ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΕ ΗΜΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑ.

Ὁ ταγματάρχης Δημήτριος Τζιάμης Καρατάσιου ἀπο-
τλαῖ παρ' ἐλπίδα μέρος τοῦ ΙΔ τάγματος ν' ἀφήσῃσι
ἑσὶν σημαντικὴν καὶ νὰ κινηθῶσι μετ' αὐτοῦ εἰς ληστείαν.

Ἡ ἄτιμος καὶ ἀνήμερος εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἐλευθέρας
Ἑλλάδος αὕτη πρᾶξις ἐκίνησε δικαίως τὴν ἀγανάκτησιν
ὅλου τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀνυπομόνως προσμένει ὁ Ἕλλην
στρατιώτης τὰς διαταγὰς τῆς Υ. Ε. διὰ νὰ ξεπλύνῃ τὴν
προσφθεῖσαν εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ λειποτάκτου κηλίδα.

Πιστὸς διερμηνευτὴς τῆς εὐπειθείας καὶ τῶν ἀδύλων
φρονημάτων πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησίν μας ὅλου τοῦ ἐμπι-
στευθέντος εἰς τὴν ὁδηγίαν μου Β τάγματος, σπεύδω, Ἐξο-
χώτατε, νὰ παραστήσω πρὸς τὸν κοινὸν μας πατέρα καὶ
κηδεμόνα τὴν προθυμίαν μας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σεβα-
στῶν διαταγῶν σας, καὶ μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐκ τῆς θέσεως Ἁγίου Γωάννης Χασιάς τὴν 2 Μαΐου 1831.

Ὁ εὐπειθέστατος Ταγματάρχης τοῦ Β Εὐζώνου Τάγματος
Γωάννης Ρεύκης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Φραγκοφούρτον, 15 Μαρτίου.

Τὸ Συνέδριον τῆς Γερμανικῆς Ἐνώσεως
ἔκαμε τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν κατὰ τὴν 5 καὶ 6 τοῦ
ἐνεστῶτος μηνός.

α. Θέλει εἶναι ἀδιακόπως ἑτοιμον εἰς ἐκστρατείαν ἑν
σῶμα ἐξ 24,000 ἀνδρῶν, διὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἡσυχίαν
εἰς τὸ Μέγα Δουκάτον (τοῦ Λουξεμβούργου), καὶ τὴν ἐξου-
σίαν τοῦ Μ. Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν, μεγάλου Δουκός.

β. Θέλουν προσδιορισθῇ ἐπὶ τοῦτο τό, τε δέκατον τοῦ
στρατεύματος σῶμα, καὶ ἡ δευτέρα μοῖρα τοῦ ἐνάτου σώ-
ματος. Ὅθεν θέλουν προσκληθῇ αἱ Κυβερνήσεις, τῶν ὁποίων
αἱ μερίδες ἀποτελοῦν ταῦτα τὰ σώματα, νὰ ἔχωσιν εὐγὼ
πρόχειρα τὰ στρατεύματα ταῦτα, ὥστε νὰ τὰ κινῶσιν αἰεὶ
ἐν ἀποβολῇ, ἅμα σταλῶσιν εἰς αὐτὰς αἱ περὶ ἐκστρατείας
διαταγαί. "

Ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πολλωνίας, 9 Μαρτίου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν πάγων, ἡ Βίσουλα ἐπλημύ-
ρῃσεν αἰφνηδίνως καὶ κατέκλυσε τὸν τόπον εἰς πολλῶν μιλ-
λίων διάστημα ἔμπροσθεν μάλιστα τῆς Πράγας ἐσχη-
ματίσθη μεγάλη λίμνη. Πολλότατοι ἄνθρωποι ἐπνίγησαν,
καὶ μεγάλοι ζημίαι ἐγένοντο. Ὅλοι αἱ στρατιωτικαὶ πρά-
ξεις ἀνεβλήθησαν ἔκτοτε ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς, καὶ τὸ πρὸ
τῆς Πράγας μένον σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Γεῖσμαρ ἐβιάσθη
νὰ φύγῃ μετὰ μεγίστης σπουδῆς, καὶ ἐπαχλύθη ἐπὶ τῆς
ἀποχωρήσεώς του ἰσχυρῶς παρὰ τῶν Πολλωνῶν, οὔτινες
παραταχθέντες κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Βρζέσκης ἐκανονοβόλουν
τοὺς Ῥώσους μόλις φεύγοντας τὴν ὁρμὴν τῶν ὑδάτων.
Ἀγνοεῖται ἡ ζημία τοῦ σώματος τῶν ὀπισθοδρομησάντων,
ὑποπιέονται ὅμως ὅτι εἶναι πολλὰ μεγάλη. Ὅλοι αἱ συγ-
κοινωνίαι διεκόπησαν τότε, καθὼς καὶ αἱ στρατιωτικαὶ πρά-
ξεις, ἡ δὲ ὑγεία καὶ ἡ βραδεία ἀναθυμίασις προξενοῦν
ἀσθενείας. (Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Ἐκ Βαρσοβίας, 17 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιστράτηγος Σκοζυνέκκης ἔλαβεν ἀνταπόκρισιν μετ'
τὸν στρατάρχην τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων, τὴν ὁποίαν
ἔβαλε καὶ ὑπ' ὄψιν τοῦ στρατοῦ του, πρὸς τὸν ὅποιον αὐτὸς
μεταξὺ ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: Ὅτι κεντούμενος ἀπὸ τὴν
αἰσθημα τῆς φιλάνθρωπίας, καὶ διὰ νὰ στήσῃ τὴν αἰμα-
τοχυσίαν ἥνοιξεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὸν στρατάρχην Διέβιτε,
ἐκ τῆς ὁποίας θέλουσιν ἰδεῖ, πόσον αὐτὸς ἐπρασπάθησε νὰ
κατορθώσῃ μίαν διαλλαγὴν χάριν τῆς διαφυλάξεως καὶ τῆς
τιμῆς τῶν Πολλωνικῶν στρατευμάτων καὶ τῆς μελλούσης
τύχης τοῦ ἐθνους. Συγχρόνως θέλει μάθει τὸ στρατεύμα ἐκ
τῶν γραμμάτων ἐκείνων τὴν ἰδέαν τῆς Ῥωσσίας καὶ τὰς
παρ' αὐτῆς προβαλλομένας συνθήκας. Ἐπίτηδες ἐκλεξά, λέ-
γει, πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις ἐκείνον τὸν καιρὸν, καθ' ὃν
τὸ Πολλωνικὸν στρατεύμα πολυάριθμον ὄν, εἶναι φοβερὸν
διὰ τὴν ἀνδρίαν του. ἔχει τὴν συνείδησιν ὅτι ἐξεπλήρωσε
καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τὰ τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ χρέη· καθότι
αὐτὰ εἶναι ὅχι μόνον τὸ μάχεσθαι καὶ πάλιν ὑπογεσθαι, ἀλλὰ
καὶ τὸ εἰρήνην καὶ πάλιν εἰρήνην προτείνειν εἰς τὸν ἐχθρὸν μετὰ
πᾶσαν συμπλοκὴν. Τοιαύτη εἶναι ἡ στρατιωτικὴ πολιτικὴ

του καὶ ἐλπίζει ὅτι οἱ συμμάχηταί του θέλουν κρίνει αὐτὴν κατ' ἀξίαν. Τὸ συνθήματά του εἶναι Νίκη ἢ ἔνδοξος θάνατος. Ἡ δὲ ἀλληλογραφία, περὶ τῆς ὁποίας εἵπομεν ἀνωτέρω, περιέχει πρῶτον γράμμα τοῦ ἀρχιστρατήγου Σκρζυνέκκου πρὸς τὸν στρατάρχην Διέβιτς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου. Ἐν αὐτῷ ἀρχιστρατήγος ἀναφέρει εἰς συνομιλίαν τινὰ, τὴν ὁποίαν λαβὼν ὁ στρατάρχης μετὰ τὸν στρατηγὸν Μυτζιέσκην, καὶ λέγει καὶ αὐτὸς τὴν γνώμην του περὶ αὐτῆς μετὰ ὅλην τὴν στρατιωτικὴν εἰλικρίνειαν, ἥτις εἶναι ἡ βῆσις τοῦ χαρακτήρος του, καὶ τὴν ὁποίαν προτιμᾷ ἀπὸ ὅλην τὴν διπλωματικὴν λεπτολογίαν. Μετὰ ταῦτα ἀναφέρει τὸ ζήτημα τοῦ στρατάρχου, τὸ νὰ ὑποταχθῶσιν οἱ Πολλωνοὶ ἀνευ συνθήκης· καθὼς διὰ τοῦτου μόνον ἀποκαθίστανται τὰ πράγματα εἰς τὴν πρὸ τοῦ πολέμου κατάστασιν των. Τοιοῦτον ζήτημα εἶναι, λέγει, κατὰ τὴν γνώμην του ἀσυγχώρητον· ἐπειδὴ ἡ ἀλλοδαπὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων τοῦ Πολλωνικοῦ ἔθνους ἐν προσφέρει ἀξιοχρέους ἐγγυήσεις. Οἱ δὲ ἀγῶνες τῶν Πολλωνῶν τείνουσιν ἤδη εἰς τὸ νὰ φέρωσι νόμιμον εὐταξίαν θεμελιωμένην ἐπὶ βῆσις στερεᾶς. Τὸ τέλος ἄρα, τὸ ὁποῖον προέθετο τὸ ἔθνος, εἶναι ἀσυμβίβαστον μετὰ τὸ τοιοῦτον ζήτημα. — Ἐφεξῆς παρυσταίνει ὁ ἀρχιστρατήγος ὡς ἐπιθυμητὴν τὴν ἀποκατάστασιν συστήματος θεμελιωμένου ἐπὶ τοῦ χάρτου, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Αὐτοκράτωρ Αλέξανδρος, καὶ νομίζει ὅτι ἡ προκήρυξις τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου τῆς 5 Ἰανουαρίου δὲν θεραπεύει τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην, ἐνῷ εἰς αὐτὴν γίνεται λόγος μόνον περὶ ἀπολύτου ὑποταγῆς· ἡ δὲ προκήρυξις αὕτη ἐδίδασκε τὸ Πολλωνικὸν ἔθνος νὰ προστρέξῃ εἰς τὰ ὄπλα. Κάνεν ἔθνος, τὸ ὁποῖον ζητεῖ δικαιοσύνην, δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὸ ἔλεος καὶ τὴν ὀργήν. Ὁ ἀρχιστρατήγος ἐπομένως ἔλεγε καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ Πολλωνία εἶναι: περισπούδαστος εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, καὶ εἴθε, δι' ἐπιθυμητῆς καταπαύσεως τῆς ἀποστασίας τῶν Πολλωνῶν, νὰ χαλινώσῃ τὴν πρόοδον τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν ἄλλην Εὐρώπην. Ἐρωτᾷ, ἂν ὑπάρχωσι πικτελῶς τρόποι διὰ ν' ἀποκαταστήσωσιν ἐπὶ ἀμοιβαίας ἐπισεικείας ἐστηριγμένην ὁμόνοιαν, ἀφοῦ φανερώς ἀμφοτέρω ἐπροχώρησαν πέραν τοῦ δέοντος; Ὅμως ἂν ἡ τιμὴ τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας πρέπη νὰ διατηρηθῇ ἀκράδαντος, ἔχει ἀφ' ἑτέρου καὶ ἡ Πολλωνία ἀνεκτίμητον κειμήλιον νὰ διασώσῃ, τὴν ἐθνικὴν τιμὴν· ὁ Αὐτοκράτωρ αὐτὸς, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ διατηρήσῃ εἰς ἑαυτὸν ὑπερκόους τοὺς Πολλωνοὺς, δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ νὰ τοὺς ταπεινῇ. Μετὰ ταῦτα ἀντιπολεμεῖ τὴν ιδεάν τοῦ στρατάρχου, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Πολλωνῶν βιαίως μόνον μετέσχε τῆς ἀποστασίας· τούναντιον δὲ μάλλον, τὸ ἔθνος ὅλον τρέφει τὰ αὐτὰ φρονήματα. Παρακαλεῖ δὲ τὸν στρατάρχην νὰ παραστήσῃ καὶ νὰ μαρτυρήσῃ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ὅτι τὸ στρατεύμα καὶ τὸ ἔθνος ἔχουν τὰ αὐτὰ συμφέροντα, τούτέστιν ἐπιθυμοῦν ἀξιοχρέους ἐγγυήσεις τῆς ἐλευθερίας καὶ θρησκείας των, καὶ ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν θέλουν ὑπομείνει τὰ ἔσχατα.

Δεύτερον δὲ εἶναι γράμμα τοῦ Ρώσου στρατηγοῦ Νεϊδχαρτ πρὸς τὸν Κόμητα Μυτζιέσκην ἀπὸ 1 Μαρτίου, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ὁ στρατηγὸς Πάλην διεκοίνωσε τὴν ὁποίαν ἔλαβε συνομιλίαν μετὰ τὸν Κόμητα Μυτζιέσκην, καὶ ἔστειλε τὸ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθὲν γράμμα του. Ὁ στρατάρχης Διέβιτς τὸν ἐπέταξε νὰ ἐπαγαλᾷ πρὸς τὸν Μυτζιέσκην τὴν γενικὴν ἀρχὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ γνώμη του. Ἡ πράξις, ἥτις κηρύττει τὸν θρόνον χρεούοντα, δὲν ἐδυνάτη νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς καρδίας τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος τὰ εὐμενῆ φρονήματα πρὸς τὸ ἐν Πολλωνία ὑπὸκόν του, καὶ μάλιστα τὸσον ὀλιγώτερον, ὅσον ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξεύρει ὅτι μέγα μέρος αὐτῶν ἄκοντες συνήργησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν, καὶ ἐπιθυμοῦν τὴν ἐπιστροφὴν τῆς τάξεως καὶ νομίμου Κυβε-

νήσεως· ἐκείνη ὁμοῦς ἢ τὸσον ἀξιοθρήνητος, ὅσον παράνομος πράξις, διέλυσε καὶ τὴν ὑστάτην σχέσιν μεταξὺ τῶν Ρωσικῶν Ἀρχόν, καὶ ἐκείνων, οἵτινες παρέδέχθησαν αὐτήν. Ἐντεῦθεν δὲν δύναται ὁ στρατάρχης νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπαρξίν αὐταρξίας καθιδρυθείσης ἀρχῆς ἐν Πολλωνία, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ὑπόκειται εἰς τοιαύτην Κυβέρνησιν, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον δύναται αὐτὸς νὰ διαπραγματευθῇ μετ' ἐκείνων, οἵτινες ἀπεδέχθησαν τὰς ἀρχάς της· οἱ ἀνταρτῶντες λοιπὸν, συνετοὶ καὶ ἀνδρεῖοι τοῦ Πολλωνικοῦ ἔθνους ἄς ἀναίρεσωσιν ἐκείνην τὴν πρᾶξιν· τὸ εὐγενὲς τοῦτο παράδειγμα θέλει ἐπιπλάσῃ καὶ ἄλλους, καὶ ἐκαῖνοι, οἵτινες θέλουν δρᾷν αὐτὸ, ἤθελον ἀποκτήσῃ ὁμοιογούμενα δίκαια εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὴν εἰρήνην, εὐταξίαν καὶ εὐδαιμονίαν ἐπανακαμπτούσης πατρίδος των. Ἡ δὴλωσις τῶν ἀληθῶν φρονημάτων τῆς Πολλωνίας, ὅταν φθάσῃ ἀμέσως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ Αὐτοκράτορος, θέλει εἶναι ἐσφαλὲς βῆμα πρὸς τὴν εἰρήνευσιν τοῦ τόπου.

Τρίτον, γράμμα τοῦ ἀρχιστρατήγου πρὸς τὸν στρατάρχην Διέβιτς ἀπὸ 7 Μαρτίου. Ὁ ἀρχιστρατήγος προοιμιάζεται ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ στρατάρχης δὲν τὸν ἀπεκρίθη κατ' εὐθεῖαν, ἀλλὰ διὰ τοῦ Κόμητος Μυτζιέσκου, καὶ ὅτι θεωρεῖ τοῦτο ἀπλῶς ὡς διπλωματικὴν μορφήν, καὶ κηρύττει τὸ καθ' ἑαυτὸν, ὅτι μετὰ στρατιωτικὴν εἰλικρίνειαν καὶ φιλανθρωπίαν θέλει ἐκτελεῖ τὸ ἔργον του, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμένει σταθερῶς εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἥτις, κατὰ τὴν γνώμην του, πρέπει νὰ εἶναι δεκτὴ καὶ εἰς τὴν γενναίαν καρδίαν τοῦ Αὐτοκράτορος· ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς του πρὸ πάντων εἶναι νὰ στήσῃ τὴν αἰματοχυσίαν μεταξὺ δύο ἔθνων, τὰ ὅποια εἶναι προσδιωρισμένα διὰ νὰ ἀγκάπῶνται στενῶς καὶ νὰ σέβωνται συναλλήλως. Ἐφεξῆς δὲ ἀντιλέγει πάλιν εἰς τὰ γραφέντα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Νεϊδχαρτ, ὅτι ἡ ἀποστασία τῶν Πολλωνῶν εἶναι ἔργον μιᾶς ἀφρόνου καὶ νεανικῆς μέθης, καὶ διισχυρίζεται ὅτι αὐτὴ κυρίως ἐπήγαγεν ἐκ τοῦ φόβου μήπως ἀναίρεθῇ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ σύνταγμα. — Τοῦτο ὁδηγεῖ τὸν γράφοντα καὶ εἰς τὴν ἐνθύμησιν τοῦ Αὐτοκράτορος Αλέξανδρου, καὶ βεβαίως ὅτι τὸ Πολλωνικὸν ἔθνος ἐνθυμεῖται μετὰ πολλὴν εὐγνωμοσύνην ὅσα ἐπεδωχίλευσεν εἰς αὐτὸ ὁ Μονάρχης ἐκεῖνος, καὶ τιμᾷ ταῦτα εἰσέτι καὶ εἰς τοὺς διαδοχούς αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν ἐκφράζει τὴν ἐφεσίν του τοῦ νὰ εὐαρεστηθῇ ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ νὰ ἔλθῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν καθέδραν τοῦ βασιλείου καὶ νὰ στήσῃ τοῦ πολέμου τὴν φθοράν. Ἡ Πολλωνία, ὅταν ἡ Δ. Μ. ἀναφθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ ὑποσχεθῇ μετὰ τὸν βασιλικὸν αὐτοῦ λόγον νὰ διατηρήσῃ ἀνέπαφα τὰ δίκαιά των, θέλει ἐναθρουνθῇ διὰ τοιαύτην πεποίθησιν, θέλει ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρὸς της, καὶ ἀποδεχθῇ μετὰ εὐχαριστήσιν τὰς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, τὰς ὁποίας αὐτὸς ἤθελε φέρει εἰς τὰ τέκνα του. Περὶ δὲ τῆς χρεώσεως τοῦ θρόνου καὶ τῆς ἀναίρεσεως τῆς ταύτης κηρυττούσης πράξεως, παρατηρεῖ ὁ στρατηγὸς Σκρζυνέκκης, ὅτι δὲν δύναται τὸ Πολλωνικὸν ἔθνος νὰ κέρη τὴν ἀναίρεσιν ταύτην, χωρὶς νὰ κατηγορηθῇ ὡς κούφον, ἐν ἄλλοθεν δὲν δοθῇ εἰς αὐτὸ ἐγγυήσις τῶν δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας του. Συντομίας χάριν ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρχιστρατήγος, ἄς τὸν συγχωρήσῃ ὁ στρατάρχης, νὰ φανερώσῃ τὴν γνώμην του· ὅτι ἂν ἀμφοτέρω εἶναι ἐπ' αὐτῆς πεπεισμένοι περὶ τοῦ καλοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει πηγάσαι ἐκ τῆς καταπαύσεως τοῦ πολέμου, ἀνήκει μ' ὅλον τοῦτο εἰς ἐκαῖνον νὰ ἐπινοήσῃ πρὸς κατάπαυσιν τοῦ πολέμου, τρόπον, ὅστις νὰ συμφωνῇ ἐπίσης μετὰ τὴν μεγάλαν ψυχὴν καρδίαν τοῦ Μονάρχου, καὶ μετὰ τὴν τιμὴν τοῦ Πολλωνικοῦ ἔθνους. Τὰ στρατεύματα τῆς Δ. Μ. δύνανται νὰ ἐξέλθωσι τῆς μάχης καὶ ὡς μέγιστον νικηταί, γίνοιτο ὁμοῦ καὶ θρίαμβοι, οἵτινες θέλουν τελειώσαι μετὰ τὴν ἐξουθένωσιν

νομοσθεστέρου, δὲν εἶναι εὐαρεστοὶ εἰς τὴν ἀληθῶς
ναίαν καρδίαν τοῦ Μονάρχου. Ἡ ἐπιστολὴ τελευτᾷ μὲν
βεβαίωσιν, ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος ἐξέφρασεν, εἰλικρινῶς
τοὺς αἰσθηματὰ του, τὰ ὅπρια διήγειρον εἰς αὐτὸν τὸ γράμμα
τοῦ στρατηγοῦ Νεϊδχαρτ, καὶ ὅτι τὸ εὐφρονοῦν, συνετὸν καὶ
ἀρεῖον μέρος τοῦ ἔθνους τρέφει τὰ αὐτὰ αἰσθηματὰ, περὶ
τῶν ὁποίων ἂς κρίνῃ ὁ στρατάρχης, εἰς τὸν ὅποιον τὰ αἰσθη-
ματὰ τῆς φιλανθρωπίας δὲν εἶναι ξένα.

Τὸ τέταρτον γράμμα εἶναι τοῦ στρατάρχου πρὸς τὸν
στρατηγὸν Γεῖσμαρ, λέγων, νὰ ἀποστέλλῃ τοὺς ἐρχομένους
τὸ στρατόπεδόν του κήρυκας, ἐπειδὴ εἶναι ἀνωφελὲς ὁ ἐρ-
χόμεός των, τῶν πραγμάτων μενόντων εἰς τὴν αὐτὴν κατὰ-
στασιν.
(Λύστρ. Παρατηρητής.)

Ἐκ Παρισίων, 19 Μαρτίου.

Τῇ 6 Μαρτίου τὸ νέον Ὑπουργεῖον ἔκαμεν εἰς τὸ τῶν
Ἀντιπροσώπων Συνέδριον τὴν διακήρυξιν τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ.
Θέλει νὰ εἶναι ἰσχυρὸν, καὶ νὰ συστέλλῃ, ἐσωτερικῶς μὲν
τὴν παρανομίαν (ἐννοοῦν τὰς διχυστασίας), ἐξωτερικῶς δὲ,
τὴν ἐπιδρομὴν, τῆς ὁποίας θέλει νὰ ἀπέχῃ πολὺ. Ἐξηγεῖ
τὸ αξίωμα τῆς ἀμεσοληψίας κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὅτι δὲν
πρέπει νὰ γίγεται ἡ μεσελάβητις ἀφαιρῶν κατακτήσεις.
Καμὲν ἔθνος, δὲν δύναται, λέγει, νὰ θιάσῃ τὴν Γαλλίαν νὰ
πολεμήσῃ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος. Ἡ Εὐρώπη θέλει τὴν
εἰρήνην. Τὸ νέον Ὑπουργεῖον θέλει καὶ αὐτὸ, τὴν εὐταξίαν
μὲν ἐσωτερικῶς, χωρὶς βλάβην τῆς ἐλευθερίας, τὴν εἰρήνην δὲ
ἐξωτερικῶς, χωρὶς βλάβην τῆς τιμῆς.

— Ἐν τῇ σημερινῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ 191 Ἀντιπροσώπων
Συνεδρίου, συζητουμένου τοῦ περὶ ὀχλαγωγῶν προβουλευ-
ματος, ἐλαλήθησαν πολλὰ περὶ τῶν συνισταμένων ἐταρειῶν,
ὡς ἀποδοκιμαζομένων ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ περὶ τῆς
πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἀκολουθεῖ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ὠμίλησεν οὕτω πως.

«Κύριοι, δὲν θέλω ἐξοδεῖν ματαίως τὰς ὥρας τῆς
Βουλῆς καταλαμβάνω τὴν δικαίαν ἀνυπομονησίαν της,
καὶ τὸ ἀσθενὲς τῆς υἱείας μου δὲν ἤθελε μὲ συγχωρήσει
νὰ ἐνασχολήσω πολλὰ τὴν προσοχὴν της. Θέλω προσπα-
θῇσι νὰ ἐπαταλάω τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα τῶν
ἐντίμων ἀνταγωνιστῶν μας.

«Αἱ ἐταίριαι, εἶπον, δὲν ἐγεννήθησαν ἐκ διανοίας τινὸς
δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁμολογοῦμεν ὡς ὀρθὰ
τὰ διανοήματα σας· δυσπιστοῦμεν μόνον εἰς τὰς ἀπάτας
τῆς φαντασίας σας· φοβούμεθα μήπως εἶναι τοιαῦται,
ὥστε νὰ βλάψωσι τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ οἱ φό-
βοι μας εἶναι τόσον μᾶλλον νόμιμοι, ὅσον ἡ τῆς πολιτικῆς
ἡμῶν μεταβολῆς ἀρχὴ ἀντικεῖται ἐκ διαμέτρου εἰς τὴν
ἀρχὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θεμελιώνονται σήμερον αἱ Κυ-
βερνήσεις τῆς Εὐρώπης. Αἱ δύο αὖτε ἀρχαί, ἀντικρύζου-
σαι πρὸς ἀλλήλας, δυσπιστοῦνται, καὶ τὴν δυσπιστίαν
ταύτην θέλει διαδεχθῇ μετ' ὀλίγον ἡ κατάστασις τοῦ
πολέμου. Ἰδοὺ τί ἔπρεπε νὰ καταλάβετε· καὶ ἡ ἀπρονοησία
σας εἶναι τῶν μᾶλλον ἀξιοκαίκριτος, εἶπε τις τῶν
Ῥητόρων, ὥστε, εἰς τὸ στρατεύμα σας παρελύετο ὑπὸ τῆς
δεινῆς πολιτικῆς θέσεως, ἐσεῖς ἠδύνασθε νὰ μεταχειρι-
σθῃτε πρὸς τὰ σύνορά σας 300,000 ἐθνικὴν φρουράν,
καὶ εἰς τὴν σοβαρὰν ταύτην θέσιν νὰ ἐπιτάττετε νόμους εἰς
τὴν Εὐρώπην. Ἐπροκηρύξατε, εἶπεν ἕτερος Ῥήτωρ, τὴν ἀρχὴν
τῆς ἀμεσοληψίας, ἣτις ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ ἀμετάπρεπτος κανὼν
τῆς πολιτικῆς σας. Ἀλλὰ δὲν φροντίζετε ὥστε νὰ διατη-
ρῇ ἡ ἀρχὴ αὕτη· ἡ δὲ παραμέλησις τῆς ἀρχῆς ταύτης εἶναι
ἡ αἰτία τῆς δυσπιστίας μας, καὶ αὕτη τὴν δικαιοδοσίαν.

«Νομίζω ὅτι ἀνακεφαλαιῶσα, χωρὶς νὰ ἀδυνατήσω
τὰς κυριώτερας ἐστάσεις τὰς κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς πο-
λιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀποτεينوμένας. Θέλω δοκιμάσει
νὰ ἀποκριθῶ εἰς αὐτάς.

«Ὅταν διεπράχθησαν τὰ ἔνδοξα τῶν Ἰουλίου συμβεβη-
κότα, ἡ Εὐρώπη ἐπολιτεύετο κατὰ συνθήκας ἀμβολογημένας
παραδεδεγμένας καὶ ἐγγυημένας ὑπὸ πατρῶν τῶν Δυνάμεων.

«Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τὸ ἐν τῶν δύο ἔπρεπε νὰ ἐκλέ-
ξῃ. Ἐπρεπε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ καθ' ἑστέον, νὰ ὑπογράψῃ
τὴν διατήρησιν τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν καὶ νὰ διαφυλάξῃ
οὕτω τὴν κατάστασιν τῆς εἰρήνης, ἣ ἔπρεπε νὰ διακηρύξῃ
ὅτι ὅλαι αὗται αἱ συνθήκαι διελύθησαν, καὶ παραχρῆμα
νὰ ἀρχίσῃ τὸν πόλεμον. Τὸ πρῶτον λοιπὸν ἀπεφάσισεν.

«Ἀλλὰ διατί νὰ ἀποφασίσῃ τοῦτο; Δὲν εἰδοποιήθητε
ἀράγε ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς Αὐλῆς τῆς Βασιλῆας περὶ τῆς
προφανῶς ἐχθρικῶς διανοημάτων ὅλων τῶν Αὐλῶν; Πῶς
ἠδυνήθητε νὰ διατηρῆσθε τοιαύτας φαντασίας; Δὲν ἤξεύ-
ρατε ὅτι ἀναπόφευκτος ἦταν ἡ πᾶλη μεταξὺ τῆς παλαιᾶς
καὶ τῆς νέας τάξεως; Ὅτι τῶν δύο ἐκείνων ἀρχῶν, ἀναφανδὸν
ἤδη ἀντιμαχομένων, ἡ ἑμὲς ἐμελλε νὰ τελειώσῃ διὰ τῆς
δυνάμεως τῶν ἀπλων;

«Ἀς ἴδωμεν, Κύριοι, ἐὰν τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
παραδεχθῇ καὶ ἀκολουθαύμενον σύστημα δὲν ἦτο τοιοῦτον,
ὥστε νὰ προξενήσῃ τινὰς ὠφελείας, καὶ νὰ δώσῃ κόποιαν
ἐγγυήσεως.

«Δὲν ἐλησμονήσατε ὅτι ἡ τοῦ Βελγίου ἐπανάστασις
ἠκολούθησεν ἐγγύθεν τὴν ἰδικήν μας, καὶ ὅτι ἡ ἐπανά-
στασις ἐκείνη ὑπερασπίσθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῇ ἀμεσο-
ληψίας. Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἣτις βέβαια δὲν ἀποκλείει
τὸ δικαίον τῆς ἐξετάσεως, δὲν ἐγεννήθη εἰς τὴν Γαλλίαν,
ἀλλὰ κατὰγεται ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν· εἰσαχθεῖσα δὲ εἰς τὴν
πολιτικὴν μας ὑπότινος τῶν προκατόχων μου, διεφύλαξι
διὰ τῆς εὐστοχου ἐφαρμογῆς της τὸ Βέλγιον, καὶ ὅλαι
αἱ Δυνάμεις ἀνεγνώρισαν τὴν αὐτονομίαν ἐκείνου τοῦ τόπου
καὶ τὸν ἀμετάθετον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Οὐανδίας χωρισμόν.

«Ἀλλὰ δὲν ἔδωκεν ἄρα καὶ ἄλλας ἀποδείξεις ἡ Εὐρώ-
πη τοῦ πόσον σέβεται τὰς διατετελεσμένας πολιτικὰς
μεταβολάς; Ἀναφέρομαι εἰς τὴν μνήμην σας.

«Ἐλημονήσατε ὅτι διηχέρθη καὶ εἰς τὴν Σαξωνίαν ἐπα-
νάστασις, καὶ ὅτι συνετελέσθη; Καὶ ὅμως ἡ Σαξωνία κινεῖ-
ται συνεσφιγμένη μεταξὺ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσ-
σίας. Μ' ὅλην δὲ τὴν ἀπειλητικὴν ταύτην γειτονίαν, ἡ ἐπα-
νάστασις της διτηρήθη ἀνέπαφς, καὶ συνέταξεν εἰς ἑαυτὴν
πολίτευμα, τὸ ὅποιον καθημέραν ἀναπτύσσεται με πᾶσαν
ἐλευθερίαν.

«Ἀγνοεῖ τις ὅτι ἡ Ἐκλεκτικὴ Ἐσπαῖνε τὰ θέατρον
ἄλλης ἐπανάστασεως, ὅτι καὶ αὕτη ἀπέκτησε συνταγμα-
τικὴν ἐλευθεριώτατον, καὶ ὅτι οὐδεὶς τῶν ἡγεμόνων ἐζητήσε
νὰ περιστείλῃ τὸ κίνημα τῆς Ἐσπας, ὡς οὐδὲ τῆς Σαξω-
νίας; Καὶ ὅμως οἱ δύο οὗτοι τόποι, μάλιστα δὲ ἡ Σαξωνία,
ἀπέχουν πολὺ τῶν συνόρων μας καὶ τῆς ὑπερασπίσεώς μας.

«Ἡ Δυνάμεις λοιπὸν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι αὐτοὶ ἐκείνοι
οἱ ἡγεμόνες ἐσέβοντο ἐν ταύτῳ καὶ τὰς νομίμους, χρεῖας τῶν
λαῶν, καὶ ὅτι δὲν εἶχον ὀπισθὴ διὰ νὰ ὑπάγῃσι πανταχοῦ
νὰ πολεμῶσιν ἐναντίον τῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύμα-
τος, ἐναντίον τῆς βελτιώσεως τῆς κοινωνικῆς τάξεως.

«Ἀλλ' ἐκείνους τοὺς Πολλωνοὺς, κραυγάζουν, τοὺς τό-
σον ἡρωϊκοὺς (ναὶ, ἡρωϊκοὶ εἶναι, καὶ ποτε ὑπῆρξεν ἕνα
τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας ἄλκιρον εὐκαὶ καὶ ἡ Πολλωνία!) ἀλλ' ἐκείνους τοὺς Πολλωνοὺς, τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ
ὑπερασπίσθῃτε, καὶ τῶν ὁποίων αἱ παλαιαὶ δυστυχίαι δὲ